

Bayer Zsolt: Pillanat

2016 július 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Van egy pillanat, miel?tt a kamion áthajt rajtam, és az a pillanat rengeteg id?, végiggondolni mindent.

Mindenekel?tt azt, hogy „minket a saját kultúránk illet”. „A hírt vigyétek meg a gyerekeinknek, Hogy minket a saját kultúránk illet, Vigyétek meg a gyerekeinknek, A hírt, hogy nem! Nem! A hírt, hogy nem! Nem! A hírt, hogy nem! Nem! Nem! Nem!” Igen, ezt kénytelen vagyok végiggondolni, mert a kamion közeledik, és már nincsen sok hátra, csak egy pillanat. A kamion volánjánál ott ül az arab. A muszlim. Nem, tudom én, hogy nincsen olyan, hogy „az” arab és „a” muszlim, de most nincsen már sok id?m cizellálni, úgyhogy mégiscsak ? ül ott a volánnál. Belém hajt, a véreimbe hajt, két kilométer hosszan hajt belénk, közben l? is a fegyverével, és azt üvölti ekszt?zisban, hogy „Allah akbar!” – bármit is jelentsen ez azon kívül, amit amúgy jelent. Mivel nagyon kevés az id?m, muszáj végiggondolnom, akarom-e, hogy ? itt legyen, hogy belém hajtson, a véreimbe hajtson, a földrészembe hajtson, a hazámba hajtson, és akarom-e, hogy az ? vérei majd ugyanezt tegyék, miután ?t magát, aki éppen most teszi, sikerül megölni végre. Nem, azt hiszem nem akarom. Nem akarom, hogy ? itt legyen, és azt sem akarom, hogy a vérei itt legyenek.

Már csak egy pillanatom van hátra, ezért hiába üvölt fel bennem a jólneveltség, és hiába üvölti azt, hogy nem szabad általánosítani, és hogy rengeteg sok olyan vére van ?neki, aki nem akar belém hajtani, de sajnos ez most teljesen mindegy. Mert nekem csak ez az egy életem volt, és azt hittem, én fogok rendelkezni felette. És a hagyományaim, az örökségem, a hazám és nemzetem, a hitem és meggy?z?déseim szerint fogok majd rendelkezni egyetlen életem felett, és most látom, hogy erre nem maradt lehet?ségem. Talán nem is volt rá lehet?ségem, csak nem tudtam róla. Talán eleve elrendeltetett, hogy majd így kell végeznem, egy tunéziai arab, egy tunéziai muszlim által. Akit soha nem lett volna szabad beengedni erre a földrészre, vagy még idejében ki kellett volna tessékelni, miel?tt neki nyílt lehet?sége megölni közel százunkat, „Allah akbart” üvöltve, egy átkozott kamion volánjánál. De a politikusok másképpen döntöttek. A politikusok egyszer úgy döntöttek, hogy gyarmatosítjuk ennek az arabnak, ennek a muszlimnak a földjét, aztán úgy döntöttek, hogy kivonulnak a földjér?l, aztán meg úgy, hogy ez az arab, ez a muszlim nem elég demokratikus és nem elég nyugati életet él, úgyhogy megmutatjuk neki, milyen az igazi, a szép, a helyes élet. Nem emlékszem, hogy annak idején, vagy valaha is, nekünk megmutatta volna valaki.

Pedig voltunk mi is kevésbé demokratikusak, kevésbé politikailag korrektek, és például a Szent Bertalan éjszakáján lemészároltuk a véreinket a vallásuk miatt. De nem jött ide senki, hogy belénk verje, ez nem helyes. Aztán lemészároltuk a saját véreinket Vandée-nál is, de akkor se jöttek a muszlimok, hogy ezt ne csináljuk. De mi odamegyünk, és azt hisszük, helyesen tesszük. Ezt el is nevezzük demokráciaexportnak, és párás lesz a szemünk önnön nagyszer?ségünkt?l. Pedig mi is rühelltük volna, ha annak idején velünk teszik ezt mások. És az arabok, a muszlimok most idejönnek, és megölnek bennünket, és meg vannak róla gy?z?dve, hogy helyesen cselekszenek.

Mert hát mi annyit bántottuk már ?ket, meg aztán feléjük lassan nem lehet úgysem élni, nincsen víz, nincsen élelem, nincsen munka, és ugyanezért jönnek a feketék is Afrikából, és a politikusaink most éppen azt találták ki, hogy nekünk kötelességünk mindenkit befogadni és ellátni és élelmezni és pénzelni és megszokni, elt?rni, muszáj alkalmazkodnunk, belátnunk, magunkat visszafognunk, mert most éppen ett?l vagyunk európaiak és fejlettebbek és nagyszer?bbek. Volt id?, amikor attól voltunk azok, hogy leigáztuk ?ket és megöltük ?ket. De most már nincsen id? semmire. Nekem is egyetlen árva pillanatom maradt, miel?tt ez az arab, ez a muszlim áthajt az életemen és bevégzi azt, és azt üvölti közben, hogy „Allah akbar!”, és én homályosan érzem, és kezdem felfogni, hogy nem, nem vagyok köteles elt?rni ezt.

Sem ezt, sem a véreit, sem a puszta jelenlétét, sem a szagát, sem a másságát, sem az akaratát, a vágyait, a rohadt sok, semmirevaló kölykét, a szenvedéseit és bánatait és a vele esett igazságtalanságokat, nincsen közöm egyikhez sem, ahogy a múltban sem volt. Egyetlen dologhoz van közöm, a saját életemhez, a hazámhoz, a nemzetemhez, a családomhoz, a földrészemhez, a hagyományaimhoz, a hitemhez, és a saját kultúrámhoz. Ez pedig takarodjon innen, bár most már kés?, mert a következ? pillanatban át fog hajtani az én életemhez, de akkor takarodjon az összes többi, és takarodjanak a politikusaink is, akik beengedték ?t ide, akik b?nrészesek az én halálomban is, és az elkövetkez? összes többi halálban is, takarodjatok, takarodjatok, takarodjatok, és legyetek átkozottak mindörökre…

Bayer Zsolt - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló